

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 11/01/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

Hòa Thượng nói: **“Xử lý công việc khó, đối người tiếp vật càng khó! Chúng ta có thể đối người tiếp vật viên mãn như pháp thì chính là chúng ta tu hành”**. Chúng ta xử lý công việc khó vì sau khi chúng ta làm một thời gian ngắn thì chúng ta thường dính mắc vào “*danh vọng lợi dưỡng*”, vào “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Điều này rất vi tế, nếu chúng ta không nhận ra thì chúng ta sẽ bị “*danh vọng lợi dưỡng*” dẫn dắt. Chúng ta chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng ta sẽ uổng phí rất nhiều thời gian. Nhiều người niệm Phật nhiều năm nhưng vẫn bị tập khí phiền não sai sử, do vậy họ hiện đời khổ đau, phiền não, tương lai thì phải sinh tử. Chúng ta cảm thấy đối người tiếp vật khó vì chúng ta còn có tâm tham, tâm “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hằng ngày, chúng ta đối trị ba nghiệp của mình bằng “*Thập thiện*”, trong đó, thân thì không Sát - Đạo - Dâm, ý thì không Tham, Sân, Si, miệng không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác và không nói lời thêu dệt. Với việc đối người tiếp vật thì chúng ta dùng “**Đệ Tử Quy**”, người xưa đã dạy chúng ta cách đối nhân xử thế, tiếp vật một cách hoàn hảo.

Nhiều việc tôi chưa từng làm nhưng tôi vẫn có thể làm được, gần đây, khi chúng tôi làm giàn cho cây bầu, cây mướp, tôi không dùng thước để đo nhưng chúng tôi vẫn có thể lắp đặt giàn một cách vừa vặn. Tôi học người xưa, khi lắp giàn, tôi ước chừng chiều dài của cây để khi mọi người đi lại sẽ không bị vướng đầu. Chúng ta phải làm mọi việc bằng tâm chân thành, tâm vì người lo nghĩ.

Chúng ta phải biết phân biệt việc chính, việc phụ, chúng ta là người niệm Phật, việc chúng ta niệm Phật cầu vãng sanh là việc chính, việc lợi ích chúng sanh là việc phụ. Nếu đủ duyên thì chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta không vọng tưởng, cưỡng cầu. Hằng ngày, trong đối nhân xử thế chúng ta đều “*vì ta*”, chúng ta “*cảm tình dụng sự*”, chìm vào ảo danh, ảo vọng nên chúng ta không làm đúng như pháp. Chúng ta muốn làm đúng như pháp thì chúng ta phải căn cứ vào giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Nếu chúng ta không học tập thì chúng ta chỉ làm theo vọng tưởng, tập khí, phiền não. Chúng ta làm như lý như pháp thì việc chắc chắn sẽ tốt.

Hòa Thượng nói: **“Nếu người học Phật còn có tâm mong cầu thì tốt nhất là chúng ta cầu Phật Bồ Tát. Chúng ta không thể cầu ở người, chúng ta mong cầu ở người thì chúng ta nhất định sẽ bị phiền não. Chúng ta mong cầu ở Phật Bồ Tát thì mọi sự mọi việc gần như có sự an bài, vạn bề chu đáo”**. “*Cầu Phật Bồ Tát*” không phải là chúng ta van xin Phật Bồ Tát mà chúng ta tin tưởng lời dạy, làm theo lời dạy

của các Ngài. Chúng ta làm đúng chuẩn mực Thánh Hiền đã dạy thì chắc chắn chúng ta sẽ làm mọi việc được tốt, chúng ta nhất định không cầu ở người. Chúng ta muốn làm đúng chuẩn mực của Phật Bồ Tát thì chúng ta theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát. Cầu không phải là chúng ta van xin, cầu cúng. Chúng ta làm đạt đến thuần thực, duyên chín muồi thì kết quả sẽ hiện tiền. Hòa Thượng đã đi khắp nơi trên thế giới, Ngài thấy tâm cảnh của người học Phật ngày nay là luôn hướng ngoại mong cầu. Người thế gian thấy người khác có tiền tài, địa vị thì họ mong cầu ở những người đó. Nếu chúng ta có đức hạnh thì người người sẽ kính phục, quy thuận, nghe theo.

Hôm trước, tôi nói với một người rằng, ông luôn bảo người phải mở lớp học cho các con nhưng tại sao ông không phát tâm làm. “*Phát tâm*” là chúng ta phát tâm gánh vác, làm người đại diện cho vùng miền. Chúng ta chỉ cần có người ở vùng đó đứng ra đại diện mở lớp, hệ thống chúng ta sẽ lo người quét dọn, nấu ăn, người dạy học và chi phí. Sau khi nói chuyện với tôi, người đó đã nói với Hòa Thượng là họ sẽ đứng ra gánh vác lớp “*Kỹ năng sống*” ở Tổ Đình Phước Hậu. Chúng ta không cần người mở “*hầu bao*” mà chúng ta chỉ cần người đứng ra làm người đại diện.

Tổ Đình Phước Hậu là nơi tôi đã từng học tập nhưng trước đây, tôi không có ý định mở lớp ở đây, khi mọi người nhắc nhở là nên trở về nguồn thì tôi mới tổ chức chương trình về nguồn. Trước đây, tôi tổ chức ngày “*Lễ vía Phật*” ở Vĩnh Long, hiện nay, ở đó không có người đứng ra tổ chức. Ban đầu, khi tôi mới tổ chức ngày “*Lễ vía Phật*” Tổ Đình Phước Hậu, mọi người cũng chưa hưởng ứng, nhưng sau khi chúng ta tổ chức một lần, mọi người đã đề nghị chúng ta tiếp tục tổ chức vào những năm tiếp theo. Đây không phải là chúng ta “*cảm tình dụng sự*” mà khi mọi việc đã viên mãn như pháp thì chúng ta làm.

Hôm trước, ở Tổ Đình Phước Hậu, chúng ta đã thấp nền tri ân, cảm nên đi kinh hành, nhiều tháp quanh vườn Kinh một cách rất trật tự, thanh tịnh. Trong vườn Kinh có hàng trăm câu Kinh được khắc trên những phiến đá xanh, những phiến đá này có thể tồn tại nhiều trăm năm. Trong vườn Kinh có tháp của các bậc Tổ Sư như tháp của pháp trụ Thích Khánh Anh, tháp của Hòa Thượng Thích Thiện Hoa, người viết ra bộ “*Phật học phổ thông*”, nói về những kiến thức Phật pháp căn bản ảnh hưởng rất nhiều đến Phật tử Việt Nam. Nếu chúng ta chưa đọc bộ “*Phật học phổ thông*” thì chúng ta nên tìm đọc.

Hòa Thượng từng nói, nơi nào làm đúng pháp thì chúng ta ở, nơi nào làm không đúng pháp thì chúng ta không đến. Đúng pháp là nơi vì chúng sanh, nơi nào vì “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta đừng nên đến. Khi Hoà Thượng đang giảng “*Kinh Lăng Nghiêm*” ở một nơi thì nơi đó có sự bất hòa, tranh giành địa vị, Hòa Thượng về hỏi Thầy Lý Bình Nam là Ngài mới đang giảng được một phần thì người ở đó đã xảy ra tranh giành vậy thì Ngài có cần giảng tiếp không. Thầy Lý Bình Nam nói, Hoà Thượng

nên đi về, họ đang tranh chấp, nhiễu loạn như vậy thì họ cũng không cần nghe Phật pháp.

Thánh Hiền thế gian nói: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ*”. Người không có đạo nghĩa thì không kết giao, vật không phải của chúng ta thì chúng ta không được chiếm lấy. Chúng ta là người học Phật, vật chúng ta đáng được hưởng chúng ta cũng không thọ hưởng mà chúng ta nhường cho người khác. Chúng ta đừng cầu người, cầu người khó, chúng ta phải cầu ở chính mình. Thánh Hiền dạy chúng ta: “*Người là trượng phu, ta không phải là trượng phu sao!*”. Người là trượng phu, là Thánh Hiền, việc gì người làm được thì ta cũng sẽ làm được. Chúng ta dũng mãnh, tinh tấn thì chúng ta nhất định làm được!

Trong “*Tam tư lương*” của pháp môn Tịnh Độ, bao gồm Tín - Nguyện - Hành, tín là tin, trước tiên là chúng ta phải tin chính mình. Chúng ta phải tin chính mình có đủ năng lực để làm Phật, sau đó, chúng ta tin theo lời Phật dạy. Chúng ta làm giống như Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thì chúng ta sẽ làm được Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Tự tánh của chúng ta vốn đầy đủ. Chúng ta chưa chuyên tâm, chúng ta chệnh mảng, nhếch nhác thì chúng ta không làm được việc. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp, nào ngờ tự tánh vốn sẵn thanh tịnh*”. Chúng ta trở về với tự tánh là chúng ta trở về với những thứ vốn có sẵn trong chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian này biến đổi như thế nào thì trong vạn biến chúng ta phải vẫn giữ được sự bất biến. Mọi việc có thể thay đổi nhưng việc duy nhất mà chúng ta không được thay đổi đó là chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ*”. Người khác thay đổi là việc của họ nhưng tâm chúng ta không được thay đổi hay như người thế gian nói là chúng ta phải giữ vững lập trường.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đang ở trong thế gian đầy bất an, hiểm ác, tai nạn triền miên, chúng ta muốn làm việc tốt nhưng việc tốt cũng lắm dầy vò. Nếu là việc tốt thì chúng ta cứ làm, cho dù trong lúc chúng ta làm, chúng ta sẽ vẫn bị dầy vò, chướng ngại. Nếu chúng ta không giữ được tâm thanh tịnh, không có trí tuệ, định lực thì chúng ta không thể ứng phó được tai biến, chướng ngại*”. Chúng ta làm việc tốt nhưng chúng ta vẫn sẽ bị người đố kỵ, lúc này, nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta sẽ phiền não.

Hòa Thượng nói: “*Trong mọi hoàn cảnh đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác, chúng ta phải làm đến mức tốt nhất ở trên sự nhưng trong tâm chúng ta nhất định phải thanh tịnh. Chúng ta có định thì tâm chúng ta mới có thể thanh tịnh, tâm thanh tịnh mới sinh trí tuệ, chúng ta có trí tuệ thì chúng ta sẽ giải quyết mọi việc vẹn bề, chu đáo*”. Chúng ta làm việc tốt, chúng ta được xã hội công nhận, mọi người tán thán thì chúng ta dính vào “*danh vọng lợi dưỡng*”, vậy thì tâm chúng ta đã mất đi sự thanh tịnh.

Hòa Thượng từng nói: “**Việc cần làm nên làm, không công, không đức**”. Chúng ta không cần công đức nhưng công đức không mất đi, không sót một mảy may nào. Trên Kinh nói: “**Phát ý viên thành**”. Chúng ta khởi ý bằng tâm chân thành thì công đức của chúng ta đã đầy đủ, viên thành. Trong mọi sự, mọi việc tâm chúng ta nhất định phải định, tâm chúng ta bị dao động bởi cảnh duyên thì chúng ta không thể định.

Bài học hôm nay Hòa Thượng dạy chúng ta đừng mong cầu ở người mà phải mong cầu ở Phật, đây chính là Hòa Thượng nhắc chúng ta phải tin chính mình. Chúng ta tin chính mình thì chúng ta sẽ nỗ lực tu sửa bản thân. Người xưa nói: “**Thánh Hiền do dạy mà ra**”. Người tốt cũng do dạy mà ra. Chúng ta nỗ lực học tập, tu sửa bản thân thì chúng ta có thể trở thành Thánh Hiền, thành Phật Bồ Tát.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!